

Poděkování otci Mirkovi

Společenství mládeže Vavřineček, farnosti Mříčná, Jilemnice a Horní Branná chtějí poděkovat otci Mirkovi Dítěti za jeho dvouleté působení v našich farnostech. Především chceme poděkovat za přípravu na svátost

biřmování a za samotnou slavnost.

Otče, přejeme Vám (Ti) hodně Božích milostí do Vaší (Tvé) služby a děkujeme za vše!

- Společenství Vavřineček -

Otec Miroslav Dítě nastupuje od 1. srpna 2006 do farnosti Hostinné. P. Miroslav patří do komunity Koinonia Jan Křtítel, hlavní sídlo v ČR je v Plzni, a na pozvání otce biskupa Dominika Duky bude tato komunita také v naší diecézi, prozatím v Hostinném.

otec Mirek při biřmování

Poděkování patří též P. Zemanovi, který v naší farnosti sloužil 45 let.

P. Zemanec zde bude i nadále nápomocen nám všem.

Bůh mu žehnej!

Mirek Šimáček - výročí kněžství!!!

P. Mirek Šimáček, který také velice napomohl tomu, že naše společenství mládeže mohlo v 80. letech vzniknout, oslavil v měsíci červnu 30 let kněžství!!!

Milý otče Mirku, děkujeme Ti za to, že díky tomuto společenství se v našem kraji udržela živá víra. Přejeme Ti Boží požehnání a sílu do další služby!

- Společenství Vavřineček -

P. Mirek v Příchovickém baretu

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuální. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

SPOLČO

- společenství mládeže

Hurá! Hurá!! Hurá!!!

Je to tady! Jsou tu prázdniny!

Maturanti zdárně odmaturovali. Ti ještě školou povinní zdárně uzavřeli další rok a někteří naši věrní a neochabující vysokoškoláci stále bojují. Je potřeba se za ně modlit, protože to mají hodně náročné!

Ale rozhodně jsme ty poslední týdny nestrávili jen nad učením. Proběhlo několik opravdu skvělých akcí, o které se s vámi chceme podělit

Za zmínku určitě stojí náš koncert a táborák, kterých jste se hojně zúčastnili. Za to vám patří od nás velký dík!

A protože i o prázdninách držíme spolu, chystáme skvělou společenskou akci a po ní i něco pro ty mladší. Uskuteční se také Celostátní setkání animátorů v Litomyšli!

Tak ať každý den prožíváme s Bohem, dokážeme se radovat z maličkostí a ať naplno vnímáme tu krásu kolem sebe!

To vše a ještě mnohem víc vám přeje spolčo Vavřineček:-)!
-red-

Koncert Vavřineček

Datum 7. 5. 2006 se určitě zapsalo do srdcí mnoha lidí. A ptáte se proč? No protože tento významný den, od 15. hodiny odpolední, vystupovala v jilemnickém kostele světoznámá, luxusní a naprosto profesionální skupina mladých ze spolčo Vavřineček :-). Na začátek trochu zlehčení neškodí, ne?

Teď vážně. Sedmý květnový den byl pro mě především dnem radosti. Vždyť jsme po více než dvouměsíčním horlivém snažení mohli okolnímu světu ukázat, co v nás je, a jak nás ta hudba mooc baví!

I při zpívání jsme se pěkně zapotili :-)

Jak to bylo na začátku? Prostě pár nadšenců z našich řad nás přesvědčilo, že udělat koncert je naprosto geniální věc. My ostatní jsme neměli důvod jim nevěřit, že :-). Takže jsme to všechno svěřili tomu Borci nahoře a s vervou a nadšením jsme se do všeho pustili, plánovali a samozřejmě jsme pořád co? No trénovali přece :-).

Na začátku byl velkej optimismus a elán. Po pár zkouškách jsme trochu vystrýzlivěli (teda aspoň já), když jsme viděli, že to bude pěkná dřina. Zkoušky každý týden po dobu víc jak dvou měsíců,

(pokračování na straně č.2)

(pokračování ze strany č.1)

to mi občas úsměv zmizel z tváře a únava pěkně zapůsobila. Nicméně s pohledem zpátky fakt vidím, jak to Pán Bůh měl všechno dobře promyšlený, protože se vždycky našlo pár lidí, kterým úsměv z tváře nezmizel snad nikdy a který ty méně nadšený neustále povzbuzovali a dodávali velký dávky radosti,

Super atmosféra po koncertě :-)

směřovali do finise. Každého to určitě stálo nějaký to odříkání – maturanti si chtěli nechtě museli odpírat učení (ale náhodou jim to i celkem vadilo :-), ty zimomřiví si v kostele na svý taky moc nepřišli, naše hlasivky dostávaly zabrat... Ale už tu byl poslední víkend před našim koncertem a my jsme absolvovali téměř třídní soustředění na chalupě v Peřimově. Byla to akce, na kterou jsem se moc těšila a která předčila očekávání jak mé, tak i všech ostatních! Samozřejmě, že jsme dopilovávali, co se dalo, ale taky se našel čas na sport, pořádný táborák i bojovku.

Šestý to den květnový se konala "generálka". Snažili jsme se to den předem moc nepřepálit, usoudili jsme, že vyspat se je důležitější :-). Najednou tu byla ta dlouhou očekávaná neděle! Přišlo mi, že to všechno uteklo hrozně rychle a taky jsem nevěděla, jestli se mám na koncert těšit, nebo bejt smutná z toho, že tím ty naše každotýdenní zkoušky končí. Na celý čáře nakonec vyhrálo to první!!!

Na každým bylo tu hodku před samotným koncertem vidět aspoň trošku nervozity. Napjatě jsme očekávali naše rodiče, příbuzné, přátelé, spolužáky a doufali jsme, že kostel bude alespoň zčásti zaplněn. Už je to tady, ještě to všechno svěřit Panně Marii a v 15.05 nastoupit noblesně na scénu :-). Nevím jak ostatní, ale já docela koukala na tu kupu lidí, která nakonec do kostela přišla! Podle některých odhadů to bylo až přes 200 lidí a to už je celkem úspěch, ne? A tak jsme začali písničkou Kristus vítězí, 20 hrdel začalo zpívat, dirigent dirigoval, bubeník bubnoval, kytaristi, flétnisti, houslistky dodávali všemu šmrnc a bylo to naprosto úžasný! Potom následovalo ještě zhruba 14 písní, téměř všechny

(Dokončení na straně č.3)

(dokončení ze strany č.6)

jak naši paměť, tak fyzickou. Došlo i na oblíbenou "pohybovku" otec Abrahám, kde mají lidé všech věkových kategorií možnost vyřadit se jako malé děti. Dozvěděli jsme se jak to (ne)vypadá na spolu v Rokytnici a velký ohlas také sklídila scénka spolčinka.

Duchovní slovo pro nás měl připravené P. Pavel Ajchler, který pěkně pohovořil o tom, že důležitější než podtrhané citáty v Bibli je Boží slovo uvedené do života.

Přesně v dobu, kdy se tak stát mělo, nastala "komerční pauza". Neboli nasycení hladových, neboli komunikační chvilka. Večer postupoval a s přibývajícím tmou stále více dominoval hořící oheň. Připomnělo mi to symboliku Krista stojícího mezi námi, jehož přítomnost přináší světlo a teplo do našeho života. I tehdy, když se stmívá.

Krátce před jedenáctou hodinou večerní se komerční pauza ukončila písní, po níž jsme usedli ke společné modlitbě.

Než poslaná svíčka doputovala zpět k Jendovi, bylo řečeno mnoho proseb, diků a chval. Je krásné vidět, že právě díky rozdílným povahám, úhlům pohledu, rozdílnému věku, se tvoří prosby a díky, které pak dohromady skládají nádhernou mozaiku prožívané víry.

Po pozdravu, který posílal opět Jenda - ale tentokrát Jenda Barborka, čerstvý jáhen, se někteří pomalu začali loučit.

Mě díky patří všem, kdo stáli a jistě každoročně stojí za přípravami, které mnohdy nejsou vidět. Má vděčnost směřuje ke každému, kdo přišel. Protože každá kapka tvoří moře. A pokud mám shrnout svůj dojem nového účastníka do jedné věty, tak mohu jen říct: Octla jsem se v prostředí jedné velké rodiny.

- Veronika z Unhoště -

Táborák v Peřimově přilákal přes 130 lidí

Nedávno jsem se dočetla, že žádný článek by neměl začínat informací kdy a kde se co stalo. Jednoduše proto, že to každý ví, a tak na tom není nic zajímavého. Jenže táborák v Peřimově - to je zajímavost sama o sobě - minimálně proto, že o ní slychávám každý rok. Letos jsem se proto rozhodla absolvovat ho na vlastní kůži (čimž nemyslím oheň jako takový,... ale spíš tu akci).

Po obstarání nezbytností, například buřtů, z nichž jeden dokonce nesl vyřezané mé iniciály, jsme se v celkovém počtu pěti kusů vydali na dlouhou cestu Jilemnice - Peřimov. Bylo asi devatenáct hodin, čtyřicet minut a dvacet dva vteřin místního času.

Místo, kde se měl v nejbližší době rozhořet táborák, bylo k nepřehlédnutí. Kromě aut zde parkovalo také několik kol a hlavně množství lidí všech generací, kteří se navzájem vítali a zdravili.

Oheň zapůsobil svým kouzlem

nichž se vyklubal Jenda a Pěta Lukešovi. Jejich divadelní představení o dvou hercích a jednom dějství rozesmálo všechny okolo.

Důležitým bodem programu bylo představení se všech přítomných. A tak jsme se o všech dozvěděli takové intimní informace typu "jak se jmenuji", "odkud jsem", "co právě dělám" (sedím:-) a podobně. Osobně mě potěšilo velké množství mých soukmenovců "pomaturantů". Celkový počet příchozích se vyšplhal nad 130 osob.

Slunce začalo pomalu zapadat a společný čas příjemně plynul se scénkami, básnickými počiny, společnými písněmi, z nichž některé testovaly

Trochu jsem si v tu chvíli připadala jako Alenka v řiši divů. V lepším případě jsem věděla, jak se dotyčný(á) jmenuje, odkud ho (ji) znám a on(a) vlastnil(a) zhruba stejné informace o mně. V horším jsem se dozvěděla, že bych toho člověka znát měla, ale moje přesvědčivé "aha" by v tomto případě nenechalo nikoho na pochybách...

Po chvíli se již rozezněly kytary, neklamné znamení, že oficiální zahájení se blíží. Pomalu jsme se všichni sesedali na připravené lavice a připojili se svými hlasy ke kytarám. Poté následovalo přivítání a slavnostní zapálení ohně od zástupců jednotlivých společenství mládeže z okolí (Lomnice, Jablonec nad Jizerou, Jilemnice, Studenec). Vítr se nad námi smíloval, a tak se po většinu večera nikomu z přítomných nedostávalo kouřové inhalace (co si budeme povídat, my Pražáci jsme na takové škodlivé zplodiny opravdu citliví...).

Pak již mezi nás zavítali dva starci, z

(pokračování na straně č.7)

(Dokončení ze strany č. 2)

všeobecně známý - Vzdejme Pánu díky, Bůh je síla má, Jen Ty, Pane můj atd. Dále taky hymny ze setkání mládeže - Světlo světa, Tvůj Pán atd. Programem provázel P. Vláďa Novák z Příchovic, který nás obohatil nejen o slovo duchovní. Nakonec jsme zazpívali Jesus Christ, odešli do sakristie...a představte si to!!! Publikum ještě chtělo přidavek :-). Takže jsme ještě přidali Ave Maria a Nám Pane dal jsi slovo své. Tahle poslední písnička byla obohacená o rap, kterej byl podle mýho asi vyvrcholením vystoupení :-). Nakonec jsme zrobili mexickou vlnu a vyběhli před kostel. Teda řeknu vám, tak velkou koncentraci radosti na jednom místě jsem už fakt hodně dlouho nezažila. Měli jsme radost, že se nám to všechno podařilo.

Večer jsem usínala a uvědomila si spoustu věcí - možná se může zdát, že trénovat tak dlouho a usilovně pro hodinu a půl se nevyplatí. Ale chyba lávky! Už jen pro ten skvělejší pocit vidět ty nadšený tváře posluchačů a především pro oslavu Pána. Cítím fakt velkou vděčnost za všechny ty lidi, se kterejma jsem měla možnost připravit tak úžasnej koncert. Za ty, který nás neustále podporovali, za rodiče a v neposlední řadě taky za ty, který nemohli na koncert přijít, ale alespoň na nás mysleli.

No a na závěr... snad jenom DÍKY, DÍKY ČAUUUUUUUU! :-)

- TerPo -

Rozloučení s Eliškou a její první dny v USA

Byl teplý červnový podvečer a spolčo starších se začalo sjíždět do Křížlic. Snad každý z nás musel neustále kolem sebe obdivovat velkolepé Boží dílo - nádhernou horskou krajinu s rozkvetlými loukami a stromy. Už to nám dávalo jasně najevo, že zde prožijeme opět něco neopakovatelného, na co každý bude rád vzpomínat. Nejvíce asi Eliška, protože toto setkání bylo pro ni posledním před dlouhou a náročnou cestou přes oceán.

Většina z nás přijela již na mši svatou, kde jsme zpěvem a hrou na kytary doprovodili křest malého Daniela. Když jsme vyšli z kostela, byla nám docela zima, ale naštěstí nás venku sluníčko zase pěkně rozehrálo, a tak se naše skupinka vydala k Lidě na chalupu. Zde děvčata hned zmizela v kuchyni a nakrájela maso na špízy. Kluci zase připravili klacíky, aby ta dobrota byla na co napichovat. Jakmile vše bylo

hotovo, sešli jsme se venku. Zdenča pro nás připravila soutěž. Museli jsme se rozdělit do tří družstev. Každé družstvo mělo za úkol složit báseň na rozloučenou pro Elišku Hrubou a Frantu Tauchmana, kteří v týdnu odlétali do Ameriky. Aby to nebylo tak jednoduché, každá báseň musela obsahovat

(pokračování na straně č.4)

(dokončení ze strany č.3)

několik předem daných slov jako zásuvka, rybník, střecha, kytka nebo třeba trouba... Když jsme naše umělecká díla četli, hodně jsme se nasměli, ale zároveň jsme si uvědomili, jak nám budou naši cestovatelé ten půlrok chybět.

Během recitování dorazil i P. Vláda, který si pro nás připravil tématko: Jak hospodařit s časem, čas na modlitbu. Lída tedy zapálila oheň a my naslouchali. Všechno má svůj čas. Jak práce tak i odpočinek. Samozřejmě nesmí chybět modlitba. Někdy se nám zdá, že na ni nemáme čas, ale stačí se zamyslet, kolik hodin prosedíme u televize, počítače, kolik ho zbytečně promarníme. Proč si ne najdeme těch pár minut?

Vláda musel tentokrát vynaložit větší úsilí, aby udržel naši pozornost, protože snad všechny smysly byly upřeny do středu, kde se na ohni začínalo péct maso. Jakmile bylo jakžtakž hotovo, hned jsme se do něho pustili. Když jsme dojedli první várku, rozhodli jsme se, že tu druhou připravíme uvnitř na kamnech, jelikož se venku značně ochladilo. V chalupě jsme si ještě chvíli povídali, ale když nás začala přemáhat únava, rozloučili jsme se, Elišce popřáli šťastnou cestu, rozdali jí poslední dobré rady a přislíbili modlitby.

Jak jsme se později dozvěděli, modlitby byly vyslyšeny a Eliška i ostatní dobře dorazily: „*Myslím, že až na komáry a boje s angličtinou nás zatím nic moc nepřekvapilo a je to mnohem lepší, než jaká byla představa :-)* Bohu díky za to, protože *On je ten nejlepší průvodce na naší cestě a co je v Jeho režii, nemůže být ničím jiným, než přínosem pro nás :-)*“ Více z jejich cesty se můžete dozvědět na www.spolco.jilemnicko.cz/blog.php

- MarušLuk-

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

29. a 30. září 2006 - Jilemnice

Bývalo dobrým zvykem naší diecéze, přesně Diecézního centra pro mládež (DCM), že pořádalo kromě

Lukeš. Tak i náš Jilemnický vikariát měl října 2005 v Jablonci nad Jizerou.

jarního Diecézního setkání mládeže v Hradci Králové i setkání podzimní. Postupně se začalo v naší diecézi více pracovat s mládeží na úrovni vikariátu (vikariátní kaplani pro mládež a jejich zástupci), a tak se na podzim minulého roku konala v jednotlivých vikariátech Vikariátní setkání mládeže. Náš vikariát do 1. září 2005 neměl svého vikariátního kaplana, a tak jsme byli ohledně mládeže spojeny s vikariátem Trutnovským. 1. září nastal pro náš vikariát zlom - vikariátním kaplanem pro mládež se stal P. Vítek Horák a jako jeho pomocník jsem byl jmenován já, Jan své první Vikariátní setkání, a to 15.

(pokračování na straně č.5)

(dokončení ze strany č.3)

Vikariátní kaplani a jejich zástupci mají dvakrát do roka pracovní setkání v Hradci Králové. V listopadu minulého roku jsme mimo jiné v Hradci domlouvali jak to udělat s podzimním setkáním. Bude diecézní? Nebo vikariátní? Někdo byl pro to a někdo pro ono. P. Vítek a já jsme byli pro vikariátní, protože se nám naše první Vikariátní setkání moc líbilo a bylo přínosem pro mnoho mladých lidí z našeho vikariátu i tím, že se mohli aktivně zapojit a sami si vytvořit program. Jsou však vikariáty, v kterých mnoho mladých lidí není, a ty by spíše chtěly setkání diecézní.

„Udělejme Oblastní setkání mládeže!“

Až Lídu z DCM napadl spásný nápad: „Udělejme Oblastní setkání mládeže! Domluvte se dva nebo tři vikariáty a udělejte společné setkání.“ A tak jsme se domluvili s vikariátem Jičínským a Trutnovským. Když už něco takového děláme, chceme, aby na setkání byl určitý čas, a tak jsme ho naplánovali jako dvoudenní a jelikož je nás mladých nejvíce na Jilemnicku, bude toto setkání v **JILEMNICI!!!** Věříme, že bude zároveň i pro jilemnickou farnost radostí a oživením. Chceme, aby se mladí lidé sešli a aby zakusili to, že víra je veliký dar a že je to něco krásného poznávat Krista ve společenství svých vrstevníku.

Tématem setkání je **Písmo svaté**

Tématem tohoto setkání je **Písmo svaté** – chceme, abychom Písmo častěji otevírali a abychom si k němu našli i určité pouto pravidelnosti. Je to setkání pro mladé lidi z již zmíněných tří vikariátů, ale mohou se ho zúčastnit i mladí z jiných vikariátů, případně diecézí:o). Abychom zajistili vše potřebné, budeme v následujících týdnech distribuovat přihlášky. Náš odhad účastníků je kolem 150.

Něco málo z programu

V pátek by neměla chybět poznávací hra Jilemnice a okolí, biblické dílny, katecheze, večerní program, společná večerní modlitba.

V sobotu Slovo na den, představení jednotlivých vikariátů, mezivikariátní fotbal, ... apod.

Ubytování máme zajištěno na místním gymnáziu.

POZOR!!! Po oba dny bude společná mše svatá, na které, doufáme, nebudete chybět ani Vy, naši milí farníci, čtenáři apod.!!! :o) V pátek bude mše svatá od 18 hodin a v sobotu v 15 hodin vždy v kostele sv. Vavřince.

Potřebujeme i Vaši pomoc!

Na tomto setkání usilovně pracuje přípravný tým, který se snaží naslouchat Božímu hlasu, aby setkání bylo vskutku Jeho. Může to být nádherné setkání. Prosíme především o modlitbu, za každou další nabídnutou pomoc předem děkujeme. Nabídku pomoci můžete sdělit buď někomu ze Společenství mládeže Vavřineček nebo Janu Lukešovi buď osobně nebo na mobil: 777 626 984, e-mail: jendino@centrum.cz

Ať Pán žehná tomuto setkání!

- JenLuk -